

การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยว
ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร
อารีษา พันธุ์เยี่ยม¹ และดิญทรศน์ ประทีปพรณรงค์²

Received: October 3, 2018

Revised: February 23, 2019

Accepted: July 12, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติกรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร (2) เปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สัญชาติ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (3) เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการกำหนดแนวทางหรือหาวิธีลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานครต่อไป โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสาร จำนวน 100 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมีระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

¹ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กรุงเทพฯ 10240
อีเมล: arisa.proud@gmail.com

² คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กรุงเทพฯ 10240
อีเมล: dhiyathad.pra@nida.ac.th

อาชญากรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมน้อยกว่าการละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม และเมื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีเพศ และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ การป้องกันตนเองจากอาชญากรรม, เหยื่ออาชญากรรม, การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม, อาชญากรรมจากการท่องเที่ยว, นักท่องเที่ยวต่างชาติ

International Tourists' Self - Protection from Becoming Victims of Crime at Khao San Road, Bangkok

Arisa Phan-aiem³ and Dhiyathad Prateppornnarong⁴

Abstract

The purposes of this are three points: (1) to examine the extent to which international tourists visiting Khao San Road, Bangkok have protected themselves from becoming victims of crime; (2) to compare the level of self-protection among international tourists with different genders, age groups, nationalities, number of travels, number of people travelling with, the consumption of news reports on crime and personal experiences of falling victim to crime; and (3) to provide information to those involved in determining guidelines or finding ways to reduce crime in the area of Khao San Road. Data in this research was collected from 100 international tourists visiting Khao San Road. When it comes to data analysis, descriptive statistics such as percentage, arithmetic mean, standard deviation were used to present the collected data while inferential statistics such as T-Test and ANOVA were adopted for the comparison of the level of self-protection among international tourists. The finding indicate an average level of self-protection against becoming victims of crime among international tourists at Khao San Road. The finding also show that the level of self-protection of international tourists with different genders and personal experiences of falling victim to crime are statistically different at 0.05.

Keywords Self-protection Against Becoming Victims of Crime, Victims of Crime, Falling Victim to Crime, Crime Against Tourists, International Tourists

³ Faculty of Public Administration, National Institute of Development Administration, Bangkok 10240. E-mail: arisa.proud@gmail.com

⁴ Faculty of Public Administration, National Institute of Development Administration, Bangkok 10240. E-mail: dhiyathad.pra@nida.ac.th

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) พัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องในประเทศไทย ตัวเลขสถิติโดยองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) พบว่าในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 32.6 ล้านคน มากเป็นอันดับที่ 9 ของโลก และมีการใช้จ่ายเงินตราจากการท่องเที่ยวคิดเป็นมูลค่า 4.99 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 1.65 ล้านล้านบาท (World Tourism Organization, 2016)

ทั้งนี้ แม้ว่าการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยจะสามารถสร้างรายได้ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้อย่างมหาศาล แต่เมื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวขยายตัว ก็มักจะมีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวทั่วโลกมากขึ้นตามไปด้วย เช่น ลัก ชิง ปล้นทรัพย์ของนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ การฉ้อโกง การหลอกลวงขายสินค้าหรือบริการ หรืออาชญากรรมรุนแรงอื่นๆ (Mathieson & Well, 1982) ซึ่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตลอดจนการคุ้มครองผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยว นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวใดที่มีอาชญากรรมหรือความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ย่อมส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น รวมถึงการตัดสินใจเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวด้วย

ทั้งนี้ หากนำจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทยปี พ.ศ. 2560 มาจำแนกเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังกรุงเทพมหานครตลอดทั้งปีจะพบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 21,411,173 คน (กรมการท่องเที่ยว, 2561) ซึ่งก็ยิ่งถือได้ว่ากรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยยังคงได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ

จากการศึกษาตัวเลขทางสถิติในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาที่ประเทศไทยก็มีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาที่ประเทศไทย พ.ศ. 2550–2560

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาที่ประเทศไทย (คน/ปี)
2550	14,464,228
2551	14,584,220
2552	14,149,841
2553	15,936,400
2554	19,230,470
2555	22,353,903
2556	26,546,725
2557	24,809,683
2558	29,923,185
2559	32,529,588
2560	35,381,210

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2561)

สำหรับถนนข้าวสารนั้นเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งท่องเที่ยวในยามราตรีของกรุงเทพมหานครที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นย่านการค้า โรงแรมราคาประหยัด ร้านอาหาร สถานบันเทิง เปิดในช่วงเวลาประมาณบ่ายสามโมงเย็นถึงตีสอง (15.00–02.00 น.) ของทุกวัน จึงทำให้เป็นแหล่งรวมตัวของนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติ หลายภาษา รวมถึงชาวไทย ด้วยความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยว และด้วยลักษณะของพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนจำนวนมาก จึงอาจนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมหลากหลายรูปแบบ

โดยปัญหาที่นักท่องเที่ยวต่างชาติตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในการมาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร มักพบได้จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ข่าวที่เผยแพร่ตามสื่อต่างๆ อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ ฯลฯ และข่าวที่ไม่ได้รับการเปิดเผยหรือนำมาเป็นประเด็นข่าว ซึ่งเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง ดังเช่น ข่าวแก๊งสาวประเภสองรูดทรัพย์นักท่องเที่ยวย่านถนนข้าวสาร โดยในช่วงต้นปี พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมา ตำรวจของสถานีตำรวจสุทธิสารได้มีการจับแก๊งสาวประเภสองที่รูดทรัพย์นักท่องเที่ยวนายแบบเกาหลีที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสาร ซึ่งสาวประเภสองเข้ามาตีสนิทล่อลวงเหยื่อขณะที่มีเงินมา และอาสาพาไปส่งที่คอนโด เมื่อเหยื่อตื่นขึ้นมาได้พบว่าทรัพย์สินของมีค่าหายไป

(เงินสด โทรศัพทที่มีถือ เอกสารสำคัญ ฯลฯ) เหยื่อจึงเข้าแจ้งความต่อตำรวจ หลังจากจับกุมคนร้ายได้ คนร้ายให้การรับสารภาพว่าทำการลักทรัพย์/รูดทรัพย์ในเวลากลางคืนที่ถนนข้าวสารมาหลายครั้งแล้ว โดยพยายามเลือกเหยื่อที่เป็นชาวต่างชาติ เพราะในย่านถนนข้าวสารชาวต่างชาติเยอะ สื่อสารภาษาไทยไม่ค่อยได้ และส่วนมากจะเลือกเหยื่อที่มาคนเดียวมีอาการมึนเมา เพราะเหยื่อเหล่านี้จะขาดการระมัดระวังตัว ทำให้ตกเป็นเหยื่อของคนร้ายได้ง่าย (ไทยรัฐออนไลน์, 2561) ซึ่งคล้ายกันนี้ก็ยังมีกรณีกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติถูกทำร้ายร่างกาย ถูกล้วงละเมิดทางเพศ และถูกจี้ชิงทรัพย์ ซึ่งมีลักษณะการเกิดเหตุที่บริเวณละแวกถนนข้าวสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติคล้ายๆ กันและเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง

จากกรณีข้างต้นคงปฏิเสธมิได้เลยว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นบริเวณถนนข้าวสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว แม้ที่ผ่านมาตำรวจท่องเที่ยวได้ลงพื้นที่กวาดล้างอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสารอย่างเข้มงวด แต่อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติตามแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่มีจบบสิ้น

ด้วยเหตุนี้ จากปัญหาอาชญากรรมข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร มีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่ เพียงใด และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการกำหนดแนวทางหรือหาวิธีการลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสารกรุงเทพมหานครต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

(1) เพื่อศึกษาระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

(2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สัญชาติ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

(3) เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการกำหนดแนวทางหรือหาวิธีการลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

3. ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติกรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

สุดสงวน สุธีสร (2547, น. 97) กล่าวว่า การประกอบอาชญากรรมจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) ตัวผู้กระทำความผิดหรืออาชญากรต้องมีความปรารถนา หรือมีความต้องการในการประกอบอาชญากรรม (Criminal Desire)

(2) อาชญากรต้องมีทักษะหรือความสามารถเฉพาะตัวในการประกอบอาชญากรรม (Criminal Skills)

(3) อาชญากรต้องมีโอกาส (Criminal Opportunity) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะหากองค์ประกอบอื่นๆ พร้อมแต่ขาดโอกาสที่จะลงมือกระทำการนั้น อาชญากรรมก็จะไม่เกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป อาชญากรรม เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ได้กระทำความผิด ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติความผิดไว้ โดยการกระทำผิดดังกล่าวก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อความสงบสุขและเรียบร้อยของสังคม ซึ่งผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษตามความผิดที่ตนได้กระทำตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมสามารถแบ่งได้ 3 แนวทาง ตามประเภทของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งแนวทางนี้ถูกยืมมาจากทฤษฎีการรักษาโรคในทางการแพทย์ (อันณพ ชูบารุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555) ได้แก่

(1) การป้องกันอาชญากรรมขั้นต้น (Primary Crime Prevention) มุ่งไปที่ประชาชนผู้บริสุทธิ์หรือคนธรรมดาที่ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม โดยจะใช้วิธีการให้ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมและการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม

(2) การป้องกันอาชญากรรมขั้นที่สอง (Secondary Crime Prevention) เน้นไปที่ประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งใช้วิธีการ

ตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดและควบคุมปัจจัยที่จะมีผลต่อการกระทำผิดของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

(3) การป้องกันอาชญากรรมขั้นที่สาม (Tertiary Crime Prevention) เน้นไปที่ตัวผู้กระทำผิดแล้ว ไม่ให้กลับไปกระทำผิดอีก วิธีการที่นำมาใช้ในการแก้ไขฟื้นฟู เช่น การให้การศึกษา การให้ความรู้ทางวิชาชีพ และการอบรมทางด้านศีลธรรม เป็นต้น

3.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม

ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเหยื่อ (Victim Precipitation) โดย Marvin Wolfgang (1958) อธิบายว่า เหยื่อบางคนเป็นตัวกระตุ้นทำให้ตนเองเผชิญกับเหตุการณ์ที่นำไปสู่การบาดเจ็บ หรือความตายได้ ซึ่งตัวเหยื่อมีพฤติกรรมที่แสดงออกหรือนิ่งเฉยก็ได้ ดังนี้

(1) พฤติกรรมที่แสดงออก (Active Precipitation) ตัวเหยื่ออาจใช้คำขู่ คำทำทนาย หรือเป็นผู้ช่วยก่อน รูปแบบนี้เรียกว่า Victim Precipitation Crime หรืออาชญากรรมที่เหยื่อมีส่วนร่วม

(2) พฤติกรรมการอยู่เฉย (Passive Precipitation) โดยเหยื่อไม่รู้ตัวว่าบุคลิกภาพส่วนตัวของตนจะไปข่มขู่ หรือช่วยอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น การแข่งขันการสมัครงาน การเลื่อนตำแหน่ง เรื่องความรัก เป็นต้น ผู้กระทำจะทำร้ายเหยื่อ เมื่อตัวเขาารู้สึกว่าจะแพ้แก่ตัวเหยื่อ

3.4 แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวภายในชาติ และต่างชาติ พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีโอกาสตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม เช่น การถูกหลอกหลวง และขโมยพาหนะ เช่น รถยนต์ ฯลฯ โดยช่วงเวลาที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่อมากที่สุดคือ ช่วงบ่ายและหัวค่ำ (Walker & Page, 2007)

Prideaux (1996) กล่าวว่า โอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้นขึ้นอยู่กับอัตราการเกิดเหตุอาชญากรรมของแหล่งพื้นที่นั้น กล่าวคือ ถ้าแหล่งท่องเที่ยวใดมีอัตราการเกิดอาชญากรรมในระดับสูง นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นชาวต่างชาติ หรือชาวท้องถิ่นก็มีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในระดับสูงเท่ากัน

3.5 ตัวแปรที่ศึกษา

(1) เพศ

Hentig (1979, p. 105) แบ่งประเภทของเหยื่ออาชญากรรมโดยยึดปัจจัยทางจิตวิทยา สังคมวิทยา และชีววิทยา มาประกอบการพิจารณาเพื่อหาความสัมพันธ์ของอาชญากรและเหยื่ออาชญากรรม พบว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ จึงมี

ความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย George (2010) พบว่า เพศของนักท่องเที่ยวนั้นเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวนั้น

(2) อายุ

Schafer (1968, pp. 45-47) พบว่า เหยื่ออาชญากรรมประเภทที่มีความอ่อนแอทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตามช่วงอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น คนชรา เด็ก ถือว่าเป็นเหยื่อที่มีช่วงอายุที่มีความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมที่แตกต่างกัน

(3) สัญชาติ

Richardson and Crompton (1998) พบว่า นักท่องเที่ยวนั้นมีสัญชาติแตกต่างกัน มีการรับรู้ความเสี่ยงของแหล่งท่องเที่ยวเดียวกันในระดับที่แตกต่างกัน Reisinger and Mavondo (2006) นักท่องเที่ยวสัญชาติอเมริกัน และออสเตรเลียให้ความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและความปลอดภัยระหว่างการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวนั้น

(4) จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว

George (2010) พบว่า จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวนั้นและการป้องกันอาชญากรรมที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวนั้น

แม้จะมีแนวคิดไม่มากในการอ้างอิงกรอบการวิจัยในเรื่องดังกล่าว แต่ผู้วิจัยยังคงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อมูลและแสวงหาข้อเท็จจริงจากสมมุติฐานการวิจัย โดยมองว่านักท่องเที่ยวนั้นมีจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน จะมีระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมที่แตกต่างกัน เช่น นักท่องเที่ยวที่มาถนนข้าวสารครั้งแรกจะมีระดับการเตรียมตัว ตื่นตัว ระมัดระวัง ป้องกันตนเองจากการมาเที่ยวสถานที่ใหม่ๆ ครั้งแรกมากกว่านักท่องเที่ยวนั้นมาเที่ยวสถานที่เดิมๆ หลายครั้งแล้ว ซึ่งนักท่องเที่ยวนั้นมีจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวมากอาจจะเฉยหรือชะล่าใจจนมีระดับการป้องกันตนเองที่ต่ำ เป็นต้น

(5) จำนวนบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว

Boakye (2010) พบว่า จำนวนของคณะนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการถูกข่มขู่และทำร้ายทางวาจา Schafer (1968, pp. 45-47) ได้จำแนกเหยื่ออาชญากรรมโดยพิจารณาความรับผิดชอบของเหยื่ออาชญากรรมเป็นสำคัญ โดยมองว่าเหยื่อที่จงใจให้เกิดอาชญากรรม (Precipitative Victims) จากจำนวนบุคคล

ที่เหยื่อเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยที่แตกต่างกันมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมที่ต่างกัน เช่น การเดินทางมาท่องเที่ยวในที่เปลี่ยวและรกร้างคนเดียว อาจถูกชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ กระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศได้มากกว่าการมาท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ เป็นต้น

(6) การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม

อัจฉริยา ชูตินันท์ (2557, น. 63) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไว้ว่า เป็นประโยชน์ในการจัดทำสถิติอาชญากรรม เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งนี้ ข้อมูลทางสถิติอาชญากรรมก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถนำมาเป็นแนวทางในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ต่างกัน

(7) ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

Kantowitz (1997) กล่าวว่า ประสบการณ์และข้อมูลมีส่วนช่วยในการตัดสินใจในการเดินทางซึ่งช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวได้ สิริรัตน์ บำรุงกรณ์ (2552, น. 152) กล่าวถึงประโยชน์ของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยเป็นการเตือนให้ประชาชนได้รับรู้ถึงอันตรายที่มีต่อสังคม เพื่อที่จะหาวิธีหรือแนวทางการป้องกันเพื่อไม่ให้ตนเองต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

(8) การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

สุนิสา อินอุทัย (2557, น. 5) มุ่งศึกษาเกี่ยวกับระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยศึกษาทั้งการกระทำและการละเว้นการกระทำเพื่อไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้นำวิธีการป้องกันตัวขั้นพื้นฐานของสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสหรัฐอเมริกา และสถานีตำรวจภูธรแสนสุข มาปรับเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดการวิจัย ซึ่งการกระทำและการละเว้นการกระทำบางอย่าง จะเป็นการป้องกันและหลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นได้

ตารางที่ 2 ตัวแปรที่ศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย	ตัวแปรอิสระ														ตัวแปรตาม	
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สถานภาพการสมรส	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ประสบการณ์การเกิดอาชญากรรม	สัญชาติ	จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว	จุดประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวนของบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว	การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม	การเลือกสถานที่พัก		การจัดการเดินทางท่องเที่ยว
ไชยวัฒน์ อัศวไชยตระกูล (2556)	×	√	-	-	-	-	-	-	×	×	√	×	×	-	-	การรับรู้เกี่ยวกับ อาชญากรรมและความ ปลอดภัยของ นักท่องเที่ยว
จิตามาต โพธิธรรมา (2552)	√	×	×	-	-	-	-	√	-	-	-	-	-	-	-	พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมของนักเรียน นักศึกษา
วารานัย ยวเดมีย์ (2559)	√	×	×	×	-	√	-	-	√	-	-	-	-	-	-	การรับรู้ความเสี่ยงของ นักท่องเที่ยว
สุนิสา อินอุทัย (2557)	√	√	√	×	√	×	×	√	-	-	-	-	-	-	-	การป้องกันตนเองไม่ให้ ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม
Boakye (2010)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	√	√	โอกาสการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมของ นักท่องเที่ยว
George (2010)	-	√	-	-	-	-	-	-	√	√	√	-	-	-	-	การรับรู้ของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับอาชญากรรม ความปลอดภัย และเจต คติต่อความเสี่ยง

หมายเหตุ: (√) ต่าง, สัมพันธ์, มีอิทธิพล, มีผล

(×) ไม่ต่าง, ไม่สัมพันธ์, ไม่มีอิทธิพล, ไม่มีผล

(-) ไม่ได้ศึกษา

4. นิยามศัพท์ในการวิจัย

ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยให้เฉพาะเจาะจงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยและผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกัน โดยในการวิจัยนี้จะมีคำนิยามศัพท์ดังต่อไปนี้

(1) การป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การคาดการณ์หรือการประเมินล่วงหน้าเกี่ยวกับโอกาสของการเกิดอาชญากรรมและช่องทางการกระทำผิด ซึ่งอาจเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือเป็นความพยายามควบคุมอาชญากรรมที่กำลังจะเกิดขึ้น

(2) เหยื่ออาชญากรรม หมายถึง บุคคลที่ได้รับความเสียหาย ทั้งความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และเสรีภาพหรือสิทธิอื่นๆ จากการก่ออาชญากรรมของผู้อื่นที่เป็นผู้กระทำผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้

(3) การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หมายถึง การกระทำหรือการละเว้นการกระทำในกิจกรรมบางอย่างของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงของการตกเป็นผู้โดนกระทำจากอาชญากรรม รวมถึงลดช่องว่างหรือโอกาสของการตกเป็นผู้โดนกระทำ

การกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หมายถึง แนวทางหรือวิธีการในการปฏิบัติ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดอาชญากรรมแก่ตนเอง

การละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หมายถึง การไม่กระทำการบางอย่าง เพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีการในการปฏิบัติ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดอาชญากรรมแก่ตนเอง

(4) นักท่องเที่ยวต่างชาติ หมายถึง ชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

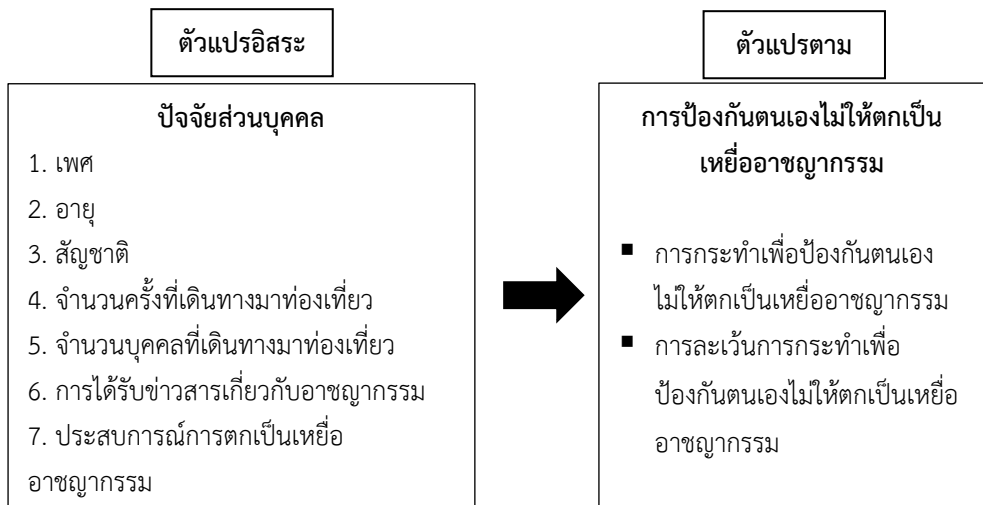
5. กรอบแนวคิดในการศึกษาและวิธีการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้พบปัจจัยที่น่าสนใจ และนำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ตัวแปรตาม คือ การป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยแบ่งเป็นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม และการละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้ คำนวณจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. 2560 เฉลี่ยประชากรต่อเดือน 1,784,264 คน (ประชากรทั้งปีจำนวน 21,411,173 คน) (กรมการท่องเที่ยว, 2560) โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ค่าความคลาดเคลื่อน 0.10 ได้กลุ่มตัวอย่าง 100 คน กลุ่มตัวอย่างใช้เทคนิคการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) แบ่งสัดส่วนของประชากรเพศชาย 50 คน และเพศหญิง 50 คน ในอัตราส่วนเท่ากัน ใช้แบบสอบถามภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ เดือนมกราคม ถึงเมษายน พ.ศ. 2561

6. ผลการศึกษา

6.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสารทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี (ร้อยละ 59.00) เป็นนักท่องเที่ยวชาวยุโรป (ร้อยละ 52.00) ส่วนมากเดินทางมาท่องเที่ยวที่ถนนข้าวสารมากกว่า 10 ครั้ง (ร้อยละ 47.00) และมาท่องเที่ยวคนเดียว (ร้อยละ 54.00) โดยส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมของถนนข้าวสาร (ร้อยละ 74.00) และไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมาก่อน (ร้อยละ 88.00) ส่วนผู้ที่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม (ร้อยละ 26.00) ส่วนมากจะได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด (ร้อยละ 76.92 ของผู้ที่เคยได้รับข่าวสาร) และผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 12.00) ซึ่งส่วนมากจะเกี่ยวกับการทำให้เสียทรัพย์/ถูกล้วงกระเป๋ามากที่สุด (ร้อยละ 75.00 ของคนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมของถนนข้าวสาร (n=100)

ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้ยินข่าวสาร	74	74.00
เคยได้ยินข่าวสาร*	26	26.00
<ul style="list-style-type: none"> ▪ โทรทัศน์ ▪ หนังสือนิตยสาร ▪ หนังสือพิมพ์ ▪ เพื่อน/ครอบครัว ▪ นักท่องเที่ยวคนอื่น ▪ มีคุุเทศก์ 	<ul style="list-style-type: none"> 6 2 20 8 3 2 	<ul style="list-style-type: none"> 23.07 7.69 76.92 30.76 11.53 7.69
*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ	41	

(ของคนที่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสาร)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (n=100)

ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	88	88.00
เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	12	12.00
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ถูกทำร้ายร่างกาย ▪ ถูกทำให้เสียทรัพย์สิน/ล้างกระเป๋ ▪ ถูกล้วงละเมิดทางเพศ 	<p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">9</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p style="text-align: center;">16.67</p> <p style="text-align: center;">75.00</p> <p style="text-align: center;">8.33</p>

(ของคนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสาร)

6.2 ระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสาร มีระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.75$) โดยมีการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมน้อยกว่าการละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตาม การกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม
(n=100)

การกระทำเพื่อ ป้องกันตนเอง ไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
	เป็นประจำ (5)	บ่อย ครั้ง (4)	บาง ครั้ง (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย เลย (1)			
1. เดินทางไปไหนมา ไหน จะมีเพื่อนร่วม ทางเสมอ	3 (3.00)	20 (20.00)	49 (49.00)	18 (18.00)	10 (10.00)	2.88	0.94	ปาน กลาง
2. เมื่อมีความจำเป็น ต้องยื่นรอรถ/ เพื่อน จะยืนอยู่ในจุดที่ผู้คน บริเวณนั้นสามารถ มองเห็นได้ชัดเจน	3 (3.00)	36 (36.00)	38 (38.00)	19 (19.00)	4 (4.00)	3.15	0.90	ปาน กลาง
3. ในกรณีที่ต้อง โดยสารรถโดยสาร สาธารณะมักจะจด/ จำชื่อคนขับ และ ทะเบียนรถคันที่คุณ โดยสาร	9 (9.00)	27 (27.00)	40 (40.00)	16 (16.00)	8 (8.00)	3.13	1.05	ปาน กลาง
4. จะคอยสังเกต พฤติกรรมของคน รอบข้าง ที่มีลักษณะ ท่าทางไม่น่าไว้วางใจ	6 (6.00)	34 (34.00)	45 (45.00)	13 (13.00)	2 (2.00)	3.29	0.84	ปาน กลาง
5. จะปฏิเสธไม่รับ เครื่องดื่ม/อาหารมา ดื่ม/ กิน กรณีมีคน แปลกหน้านำมาให้	19 (19.00)	34 (34.00)	27 (27.00)	17 (17.00)	3 (3.00)	3.49	1.07	สูง
6. เลือกที่จะออก ห่างจากเหตุการณ์ กรณีเจอเหตุฉุกเฉิน/ มีการยกพวกตีกัน	34 (34.00)	38 (38.00)	16 (16.00)	9 (9.00)	3 (3.00)	3.91	1.06	สูง

การกระทำเพื่อ ป้องกันตนเอง ไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
	เป็นประจำ (5)	บ่อย ครั้ง (4)	บาง ครั้ง (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย เลย (1)			
7. สวมใส่เสื้อผ้าที่ เหมาะสมในทุกครั้งที่ จะไปท่องเที่ยว	44 (44.00)	46 (46.00)	8 (8.00)	-	2 (2.00)	4.30	0.78	สูง ที่สุด
8. พกอุปกรณ์ ป้องกันตัวเพื่อใช้ใน กรณีฉุกเฉิน	2 (2.00)	16 (16.00)	26 (26.00)	27 (27.00)	29 (29.00)	2.35	1.12	ต่ำ
9. ติดตามข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับ อาชญากรรมอยู่ เสมอในพื้นที่ที่จะไป ท่องเที่ยว	3 (3.00)	20 (20.00)	39 (39.00)	14 (14.00)	24 (24.00)	2.64	1.14	ปาน กลาง
10. มีเบอร์โทรศัพท์ ของตำรวจท่องเที่ยว หรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง กับ อาชญากรรมไว้ใน โทรศัพท์มือถือ	1 (1.00)	16 (16.00)	21 (21.00)	28 (28.00)	34 (34.00)	2.22	1.11	ต่ำ
ภาพรวม						3.13	0.74	ปาน กลาง

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การละเว้นกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม (n=100)

การละเว้นการ กระทำเพื่อป้องกัน ตนเองไม่ให้เกิดเป็น เหยื่ออาชญากรรม	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
	เป็นประจำ (5)	บ่อย ครั้ง (4)	บาง ครั้ง (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย เลย (1)			
1. หลีกเลี้ยงที่จะอยู่ ตามลำพังในสถานที่ เปลี่ยวหรือมืด	11 (11.00)	26 (26.00)	34 (34.00)	19 (19.00)	10 (10.00)	3.09	1.13	ปาน กลาง
2. หลีกเลี้ยงที่จะเดิน หรือจอดรถในที่ ลับตาคน	12 (12.00)	26 (26.00)	35 (35.00)	20 (20.00)	7 (7.00)	3.16	1.09	ปาน กลาง
3. หลีกเลี้ยงที่จะ เดินทางในเส้นทางที่ เปลี่ยวหรือมีแสงไฟ น้อย	13 (13.00)	25 (25.00)	35 (35.00)	19 (19.00)	8 (8.00)	3.16	1.12	ปาน กลาง
4. หลีกเลี้ยงที่จะ โดยสารรถสาธารณะ ลำพังในช่วงเวลา กลางคืน	2 (2.00)	16 (16.00)	52 (52.00)	22 (22.00)	8 (8.00)	2.82	0.86	ปาน กลาง
5. หลีกเลี้ยงการใส่ เสื้อผ้ารัดรูปที่ มองเห็นสัดส่วนได้ ชัดเจน	37 (37.00)	51 (51.00)	10 (10.00)	-	2 (2.00)	4.21	0.78	สูง ที่สุด
6. หลีกเลี้ยงการพก เงินสดติดตัวเป็น จำนวนมาก	17 (17.00)	24 (24.00)	40 (40.00)	16 (16.00)	3 (3.00)	3.36	1.04	ปาน กลาง
7. หลีกเลี้ยงการพก กระเป๋าเงิน/ โทรศัพท์ ไว้ใน กระเป๋าหลังของ กางเกง/กระโปรง	20 (20.00)	24 (24.00)	29 (29.00)	21 (21.00)	6 (6.00)	3.31	1.18	ปาน กลาง

การละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	SD	ระดับการปฏิบัติ
	เป็นประจำ (5)	บ่อยครั้ง (4)	บางครั้ง (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคยเลย (1)			
8. หลีกเลี่ยงการตีมเครื่องตีมีนมาในการเดินทางไปท่องเที่ยว	25 (25.00)	28 (28.00)	15 (15.00)	24 (24.00)	8 (8.00)	3.38	1.30	ปานกลาง
9. หลีกเลี่ยงที่จะใช้โทรศัพท์ในสถานที่ที่เปลี่ยว	5 (5.00)	13 (13.00)	37 (37.00)	28 (28.00)	17 (17.00)	2.61	1.07	ปานกลาง
10. หลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปในสถานที่ที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น ชุมชนแออัด บ่อนการพนัน ฯลฯ	36 (36.00)	34 (34.00)	27 (27.00)	1 (1.00)	2 (2.00)	4.01	0.92	สูง
ภาพรวม						3.31	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร (n=100)

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	\bar{X}	SD	ระดับ	
การกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	3.13	0.74	ปานกลาง	
การละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	3.31	0.84	ปานกลาง	
ภาพรวม		3.22	0.75	ปานกลาง

6.3 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสาร มีเพศ (Sig. = 0.00) และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Sig. = 0.00) ที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นเพศหญิงจะมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เพศกับระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยรวมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร (n=100)

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
หญิง	50	3.75	0.45	9.816	0.00
ชาย	50	2.69	0.61		

และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เคยมีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จะมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกับระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยรวมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร (n=100)

ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ไม่เคย	88	3.10	0.70	-6.32	0.00
เคย	12	4.11	0.48		

ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสารที่มีอายุ สัญชาติ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว และการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม ที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

7. อภิปรายผล

7.1 ระดับการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยังถนนข้าวสารส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความตระหนักรู้ต่อปัญหาการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสารมากนัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนมากมาถนนข้าวสารก็เพื่อกิจกรรมนันทนาการและพักผ่อน ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนมากมองข้ามการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าว และขาดความระมัดระวังตัวต่อการป้องกันอาชญากรรมเมื่อเวลามาท่องเที่ยว ส่งผลให้อาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ ด้วยเหตุนี้ ผลการศึกษาระดับการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติจึงอยู่ในระดับปานกลาง

7.2 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติถนนข้าวสารที่มีเพศต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา อินอุทัย (2557) ศึกษาเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีระดับการป้องกันตนเองตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธิดามาศ โพธิดาร (2552) ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม กรณีศึกษานักเรียน นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชนในจังหวัดนครปฐม ซึ่งพบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสังคมที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด และสอดคล้องกับ Hentig (1979) ที่ได้แบ่งประเภทของเหยื่ออาชญากรรมโดยพบว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ จึงมีความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย

นอกจากนี้ ยังพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติถนนข้าวสารที่มีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดามาศ โพธิดาร (2552) ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม กรณีศึกษานักเรียน นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชนในจังหวัดนครปฐม ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมประเภทถูกฉก ชิง วิ่งราวทรัพย์สินและถูกขโมย

ทรัพย์สิน โดยมีแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคือ การไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่วยุ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร มีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการทำให้เสียทรัพย์มากกว่าการถูกทำร้ายร่างกาย ดังนั้น กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวควรวางแผนการจัดกำลังตำรวจท่องเที่ยวให้มีการกระจายตามพื้นที่อย่างทั่วถึง โดยเพิ่มอัตรากำลังตำรวจในการลงพื้นที่ในเวลากลางคืน ตรวจสอบสถานบันเทิงอย่างเข้มงวด และนำนวัตกรรมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามาปรับใช้ในพื้นที่ถนนข้าวสารที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในช่วงเวลาสุ่มเสี่ยงให้มากขึ้น เช่น ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) นำอากาศยานไร้คนขับ (Drone) มาใช้ในการสำรวจพื้นที่เสี่ยง ฯลฯ ทั้งนี้ อุปกรณ์หรือระบบการทำงานต่างๆ ที่นำมาปรับใช้ต้องมีการตรวจสอบแก้ไขอยู่ตลอดเวลา และสามารถใช้งานได้จริงเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวด้วย

(2) นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร มีการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในเรื่องการพกอุปกรณ์ป้องกันตัวเพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน และการมีเบอร์โทรศัพท์ตำรวจท่องเที่ยวหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามอาชญากรรมไว้ในโทรศัพท์มือถืออยู่ในระดับที่ต่ำ ดังนั้น หน่วยงานที่สามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติ หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ฯลฯ จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ทราบถึงความเสี่ยงและวิธีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยชี้ให้เห็นถึงภัยอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นกับการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ ตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่ถนนข้าวสารควรมีการรณรงค์การลดอาชญากรรมในพื้นที่ผ่านการใช้สื่อออนไลน์ให้มากขึ้น เช่น การแนะนำแอปพลิเคชันที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวในการมาท่องเที่ยว อาทิ Police I lert u แอปพลิเคชันแจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายบนโทรศัพท์มือถือ และ Safe Around แอปพลิเคชันสำหรับระบุพิกัดแหล่งท่องเที่ยวและดัชนีความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น รวมทั้งแจกเอกสารให้นักท่องเที่ยวต่างชาติรับรู้ถึงอาชญากรรมในพื้นที่ โดยแจ้งอัตราการเกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่เป็นระยะๆ และแจ้งเบอร์โทรศัพท์ที่นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อขอ

ความช่วยเหลือได้ในกรณีฉุกเฉิน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างชาติทราบถึงสถานการณ์ในปัจจุบัน และหาวิธีป้องกัน/หลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเองและคนรอบข้างต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเท่านั้น ในอนาคตควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีรายละเอียดอันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาอาชญากรรมต่อไป

(2) ในการศึกษาครั้งนี้ มีข้อจำกัดในด้านระยะเวลา และภาษา หากมีการศึกษาครั้งต่อไป ควรกำหนดขอบเขตในด้านระยะเวลาการทำวิจัยให้มากขึ้น และหากต้องมีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวต่างชาติ ควรมีแบบสอบถามเป็นภาษาที่สามเพิ่มเติม เช่น ภาษาจีนกลาง ภาษารัสเซีย ฯลฯ หรืออาจมีล่ามที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานให้ได้เข้าใจงานวิจัยดังกล่าวและทำให้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมีการกระจายกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมการท่องเที่ยว. (2561). *ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.mots.go.th/main.php?filename=index>
- ไชยวัฒน์ อัครวิชัยตระกูล. (2556). *การรับรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จิตามาศ โภธิดารา. (2552). *แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม กรณีศึกษา นักเรียน นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชนในจังหวัดนครปฐม*. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิต), การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วารานัย ยุวเตมีย์. (2559). *การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาลัษณ์ธุรกิจบัณฑิตย.
- สิริรัตน์ บำรุงกรณ์. (2552). *อาชญาวิทยา ทัณฑ์วิทยาและเหยื่อวิทยา*. ปัตตานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สุดสงวน สุธีสร. (2547). *อาชญาวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนิสา อินอุทัย. (2557). *การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล แสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี*. (รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต), วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2561). *บุกรวบกะเทย ลวงฉกทรัพย์ นายแบบโสม*. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <https://www.thairath.co.th/content/1204762>
- อัจฉริยา ชูตินันท์. (2557). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- อรรถพร ชูบำรุง, และอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). *อาชญากรรมและอาชญาวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Boakye, K. A. (2010). *Studying Tourists; Suitability as Crime Targets*. *Annals of Tourism Research*, 37(3), 727-743.
- George, R. (2010). *Visitor Perceptions of Crime-safety and Attitudes Toward Risk: The Case of Table Mountain National Park, Cape Town*. *Tourism Management*, 31, 806-815.
- Hentig. (1979). *The Criminal and His Victim*. Schocken Books: New York.
- Mathieson A., and Wall G. (1982). *Tourism: Economic, Physical and Social Impacts*. London: Longman.
- Prideaux, B. (1996). *The Tourism Crime Cycle: A Beach Destination Case Study*. In a Pizam, A., & Mansfeld (Eds.). *Tourism, Crime and International Security Issues*. (pp. 59-77). Chichester: John Wiley & Sons.
- Reisinger, Y., & Mavondo, F. (2006). *Cultural Differences in Travel Risk Perception*. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 20(1), 13-31.
- Richardson, S., & Crompton, J. (1988). *Vacation Patterns of French and English Canadians*. *Annals of Travel Research*, 15(3), 430-545.
- Schafer, S. (1968). *The Victim and His Criminal*. Random House: New York.
- Walker, L., & Page, S. J. (2007). *The Visitor Experience of Crime: The Case of Central Scotland*. *Current Issues in Tourism*, 10(6), 505-542.
- Wolfgang, M. (1958). *Patterns in Criminal Homicide*. John Wiley: New York.
- World Tourism Organization. (2016). *World Tourism Organization*. Retrieved January 23, 2017, from <http://www2.unwto.org/en>